

Från fäder är det kommet
till söner ska det gå
så länge unga hjärtan
Ännu i Norden slå....

Så står det ^{utanför} på Nordiska Museets port nästan. Och här ska du få din stamtavla så långt jag nu känner våra fäder. Jag ska börja med den Oljelundska sidan eftersom du bär det efternamnet. Den förste namngivne från Oillias gård, Sibbo socken, Mort^{nen}asby, Finland heter kort och gott Per och har levt cirka 1490 - 1550. Men släkten är äldre än så för deras bomärke, gårdens bomärke, var runan YR (). Denna runa hör till den yngre futharken som kom på 800-talet. Den äldre futharken vet man att den fanns redan på 200-talet av funna inskrifter. Runorna var magiska tecken, de förmedlade det talade ordet, vilket för många var övernaturligt. YR var gårdens bomärke, men då gården delades eller nytt tillkom så använde man ursprungsrunan med något tilläggs-streck, olika för olika transaktioner. Men då visste alla att denna kanske avstyckade eller tillkomna jordbit eller byggnad, hörde på något sätt till Oillias gård. Oillias gård har stavats mycket olika genom seklerna. Ålljas, Ållias, Oljus, Ållas etc. Jag tror detta beror på att skrivkunniga präster uppfattade namnet olika. Ägobönderna själva sade namnet på gården och prästen som skrev i tiondeboken eller lagmannen som upptecknade skatteenheter, skrev just så som han uppfattade namnet. Men i början på 1700-talet när Anna-Maja ^{Gör}strenius gifte sig, skrevs namnet som idag OLJELUND.

Den svejska släkten och den finska möts i samma anfader Olof Oljelund (kallar jag "den yngre", för hans far hette också Olof Oljelund) som levde 1780 - 1835. Till Sverige och Uppsala kom släkten 1867.

Tyvärr är kyrkböcker i ofredstider förstörda före 1542.

talet. Agatha Carolina, gifte sig Helenius i Hellingssöcken, Sollunga by.
August (1812-1889) blev stamfar åt vår finska släkt som jag ska reda ut
 litet längre fram. Fem av syskonen känner jag inte till namnet och det
 kan bero på att dödligheten hos småbarn var stor, de dog kanske tidigt.
 Men den siste av syskonen, Johannes, (1816-1851) blev svenska släktens
 stamfar.

Johannes (1816-1851) blev tvungen att söka sig bort från Norrthensby då
 hans äldre bror Carl-Olo fick gården. Han kom i skräddarlära i Borgå och
 gifte sig med Stina (1817-?) De fick en son: Johan August (1839-1877)
 som blev sockerbagare och emigrerade till Uppsala.

Johan August (1839-1877) gift med Sofia Högman (död 1905). Johan dog lik-
 som sin far ung i tbc. Sofia hade då två söner: Bernhard och Ferdinand
 och försörjde sig och barnen genom att ta emot inackorderingar och sy
 studentmössor. Bernhard blev sedan skräddare och är Ingvars farfar. Men
 vår sida fortsätter med:

Ferdinand (1869-1902) typograf, bosatt i Stockholm, gift med Ida Larsson
 från Grangårde. De fick tre barn: Stefan, Ivan, Greta. När Ferdinand dog
 33 år gammal i tbc så utackorderades de två äldsta sönerna till fiskare
 i Småland. Greta och hennes mor Ida flyttade till Eskilstuna. Stefan blev
 redaktör på Ny Tid i Göteborg, hans fru Nea lever än. Ivan blev din mor-
 far. Greta gifte sig med målarmästare David Eriksson i Eskilstuna och fick
 en son Lars David som nu är revisor i Stockholm, gift och har barn. Stefans
 två söner är Hannes Oljelund som jobbar på TV och Anders Oljelund som är
 på UD. Anders är gift med prästen Karin och har flera barn. Hannes var
 gift med Lottas och Pernillas mamma (hon var dotter till Pernilla Thunberg)
 men tog sitt liv, tyvärr. Sen har han gift om sig, fått en son, Ivan, och
 är nu skild igen och bor ihop med någon han har barn med.

Ivan Oljelund (1892-1978) gift, nej trolovad, med Linda Öberg (1885-1973)
 fick två barn: Olof (1919) och Thea (1921)

Peter Oljelund (1960) är Theas förhoppningsfulla son. Så även Lars Kronlund
 (1942) i äktenskap med Martin Kronlund där även Monica föddes 1944.

Följande bönder är angivna som ägare till fädernegården enligt skrifter som gäller tionde eller skatteuppbörd:

Per (1490-1550) *ungefärlig tid*

Jöns Persson, 1542.

Nils Jönsson, 1550.

Jöns Nilsson, 1555.

Lars Jönsson, 1571.

Henrik Larsson (1570 -1634) Den förste vi känner födelse och dödsdatum på. Han var gift med Brita Marcusdotter, död omkr. 1635. Deras son:

Jacob Henriksson, gift med Karin Matsdotter, död omkring 1649. Deras son:

Mats Jacobsson, död 1709. Gift med Beata Henriksson (1643-1675). Deras son:

Jacob Matsson, gifte sig 1687 med Maria. Deras son:

Jacob Jacobsson (1689 -?). Hans hustru känner vi inte till men de hade

fyra barn. Anna-Maja som gifte sig Gestrenius. Henrik (1714 -?). Jacob

(1720 -?). Jacob Jacobsson hade också en äldre bror Nils (1687-1734) som

av okänd anledning inte ärvde gården som brukligt var att den äldste all-

tid gjorde, *äldre sonen* ~~han~~ hade därför aldrig samma *för* namn som sin far. Jacob Jacobsson

var en yngre broder som egentligen inte skulle ärvt gården. Antagligen var

hans äldre bror Nils handikappad på något vis då han bodde hemma, förblev

ogift och dog 47 år gammal. Slutligen hade Jacob en fjärde son Olof (1732-1800)

som jag kallar "den äldre" då hans son Olof (den yngre) fortsätter vårt

stamträd. Fädernegården delades av Jacob Jacobsson på hans tre söner, de

fick var sin del. Gården var störst i Morthänsby. Men vi ska följa Olof:

Olof d.ä. (1732-1800) gift med Margareta Falk från Antbacka. Deras son:

Olof d.y. (1780-1835) gift med Britta Kyrklund. Olof d.y. hade en äldre bror

Johan som ärvde "vår" gård. Olof d.y. gifte sig till Klockarsgården i Morthens-

by genom Britta Kyrklund. De fick tio barn. Äldst av dem var Carl-Olo, han

ärvde Klockarsgården men söp ihjäl sig vid 50 år. Han levde (1807-1857). Carl-

Olo sålde också gården till Oljemarks, en annan gren som ursprungligen *olvi* kom

från gården Ollias. När den delades första gången, okänt när, så fick den

ena grenen heta Oljemark, den andra Oljelund. Elias Ferdinand, stack iväg

till Ryssland och har senare inte avhörts alls. Han stack nån gång på 1840-

Jag ska inte närmare gå in på den ^{svenska} nuvarande/slakten då Björn Oljelund som är Olles äldste son och kriminalassistent i Göteborg har lovat sända mig en hel lista på nuvarande personer i Sverige som har namnet Oljelund, de är inte många och den listan ska jag då kommentera. Men den finska slakten ska jag här redogöra för.

Den började som jag sagt förut med August (1812-1889) som var bror till vår skräddare Johannes i Borgå. August fick en son: Karl Robert, (1858 -1925) som gifte sig med Ida Sofia Lökström, ett sju-särdeles rejält fruntimmer. Varför? Jo, när Carl Olo Oljelund hade dött och gården sålts skulle pengarna delas. Som du kanske läste så försvann Elias Ferdinand till Ryssland och efter många år måste man förstås död-förklara honom och hans inestående andel som förvaltats av bank, skulle delas upp på efterlevande. Däribland fanns förstas också Elias Ferdinands broder Johannes ^{enkelhalla} (efterlevande som emigrerat till Sverige ^{och inte avhärts}). Finska slakten ansåg att man inte skulle efterlysa dem utan dela arvet själva. Men Ida Sofia skrev till Kungl. Svenska Postverket och ställde brevet till Johannes Oljelund eller hans efterlevande, Sverige. Och så, postverket hittade hans barnbarn Bernhard Oljelund i Gävle och så fick de veta att det fanns arv i Finland. Men finska slakten ville inte ändå lämna ut något till svenska sidan så det blev en process som svensksidan vann och 1916 (66 år efter Carl Olos död) fick min pappa ett blygsamt arv. Men finska slakten bröt genast alla kontakter. Det var först när Bertil 1935 reste hit och tog upp kontakten som den blev levande igen och har varit det alltsedan dess. Men du kan väl tänka dig hur finländska slakten då reagerade på Idas tilltag som hennes sinne för rättvisa tvingade henne till? Nåja, Karl Robert och Ida fick fem barn: Dagny (1903) gift med Karl Eriksson. Jarl Birger (1901 -1925). Arne (1899-1967). Bertil (1905-?) . Torsten (1912-1968). Dagny fick två barn: Karl-Johan och Inger. Karl-Johan brevväxlar jag med och han bor i Sibbo, nära den gamla släktgården. Han är gift med Birgit och de har tre barn: Elisabeth (1968). Margareta (1972). Johan Fredrik(77) Arne fick en son Olof. Bertil fick en son: Lars och en dotter; Synnöve.

Lars Oljelund (1946-1984) var journalist i Helsingfors men tog sitt liv. Synnöve gifte sig Sahlström och har två flickor: Ingemo och Ingela (1964). Jag har skrivit till Karl-Johan om fler upplysningar. Vem Bertil var gift med. Om Torsten, som gifte sig med Tea, hade några barn etc.

Här är det slut på den grenen av ditt stamträd. Nu ska jag redogöra för den bit av grenen som härstammar här från Dalarna. Min farfar Ferdinand som dog ung, typografen, var gift med Ida Olivia Larsson (1872-1948) från Grangärde kyrkby. Men jag börjar 1745 dit man kunnat nysta upp hennes släkt. Där hittar vi:

Thomas Jansson (1745 -?) Ljusnarsbergs socken (nuvarande Kopparberg) gift med Catrina (1750-?) En av deras döttrar var:

Maja Jansdotter (1778 -?) gift med Lars Thomasson (1776 -1812). Lars Thomasson var bergsman, det var detsamma som patron och de fick gå med sina bergsmanskäppar som tecken på sin värdighet. Han drunknade , 36 år gammal. Thomas och Maja hade nog fler barn men en av dessa var:

Anna-Greta Larsdotter (1805-?) gift med Johan Erson Säfström (1806-1883) Anna-Greta var från Ljusnarsberg där fadern var bergsman, men när hon gifte sig flyttade hon till Stakheden, Nyhammar, Grangärde, till Säfströms hemort. Hur många barnode fick vet jag inte men ett av dem var:

Erika Karolina Säfström (1842-1920). Erika gifte sig först med Johan Tilling och fick med honom tre barn: Johanna Karolina (1863 -?). Frans-Oskar(1865 -?). Carl-Axel (1868-?). Men Johan Tilling drunknade 1870 då han var 24 år och den 28-åriga änkan med tre små gifte snabbt om sig med drängen Petter Larsson som kom från Nås till Stakheden. Och då föddes Ida Olivia (1872 -1948) som blev gift med Ferdinand Oljelund och mor åt Stefan, Ivan och Greta.

Om Erika Karolina, Ivans mormor, vet jag att hon var klok gumma i bygden. Bönderna på Stakheden hade sina fäbodar på Gasenberget sedan urtiden. Och vår "gammelstuga" är byggd 1793 och tillhörde Stakhedens bönder. Min mormor (hon hade pengar) köpte den för 500 kronor år 1905 av Stina-Lisa.

När min mor Linda Öberg köpte fäbodstugan i Gasenberget 1905 var hon tjugu år. När min far Ivan, kom på besök till Linda efter sin fängelsevistelse för högförräderi (9 mån. på Långholmen) så visste han antagligen inte att hans mormor fortfarande levde i Nyhammar och att den här fäboden som han nu gästade under namnet "ingenjör Johansson" (han var välkänd efter rättegången) troligen varit hans släkts ägor. Min pappa var inte speciellt intresserad av släkten, men blev det under en period på äldre dagar. Han kommenterade aldrig på något sätt att han själv hade rötter i Nyhammar. Under hela min uppväxt hörde jag aldrig ett ord om detta. ¹Varför han inte vid besöket hos Linda sökte upp sin mormor kan jag bara gissa: ²att hon ogillade släktskapen, han var ju dömd för högförräderi. ³Att han inte visste om det. ⁴Att han struntade i det. Med kännedom om min far tror jag på det sista. Dessutom var han där inkognito. Då min mor och mormor (det finns foton av dem i Berget 1905) köpte fäboden, låg det en lagård där Nystugan nu ligger. Nystugan byggdes 1921 med virke från den gamla lagården.

Efter denna inventering är det dags att övergå till den "kungliga" biten av stamträdet. Där vill jag först ge dig en liten förhistoria hur det kunde komma sig att Karl XIV Johan blev vår stamfar. Olof Lundholm föddes i Lund den 3 oktober 1813. Låt oss då se vad Karl Johan, då kronprins hade för sig i den trakten. Han hade tackat ja till att bli Sveriges tronföljare, hade adopterats av den senile Karl XIII och i praktiken var det Bernadotte som regerade. Han var sakförarson ^{från} som Pau, hade gjort en enastående karriär och blivit en av Napoleons ⁽¹⁴⁾ Marskalkar. Han var dock inte den främste i Napoleons gunst, rankad som sjua ungefär av marskalkarna. I Sverige togs ^{han} först emot med kalla handen då ^{früherr, löjtnant} Mörner introducerade honom som ev. tronföljare. Det var en grupp militärer som ville ha en av Napoleons - då på toppen - härledare för att han skulle återerövra Finland från Ryssland. Vi hade lidit smälek för 1809 års krig, förlorat Finland. Och det behövdes mutor och åter mutor för att få "korpralen Bernadotte" upptagen som kandidat till Sveriges tron. De tre stånden söps under bordet

rejält så att de var bakfulla då beslut skulle fattas. Och det framhölls att han var rik, skulle betala Sveriges utlandsskuld etc. Och det gjorde susen. Han var inte alls rik, han hade ingen chans att betala utlandsskulden heller. Men han blev vald och hängde löst på tronkarmen för han gjorde inte någon ~~ansats~~ ansats att ta tillbaka Finland, tvärtom slöt han vänskapspakt med tsar Alexander. Detta för att Karl Johan inte tänkte sig Sverige annat än som språngbräda för att ta vid efter Napoleons fall. Nåja, när de då allierade, Ryssland, England, Österrike etc drev tillbaka Napoleon hade Sverige slöt sig till dem och gått in i kriget med en nordarmé av bl.a. 30 000 svenskar under Karl Johans befäl. Men han deltog aldrig i striderna, han höll sig vid Danmark, inledde fredsförhandlingar med Danmark som ställt sig på Napoleons sida. Detta pågick jul, nyår och början av januari. Carl-Johan uppehöll sig då i dessa trakter, hans armé låg i Holstein och såväl tsaren som England betraktade honom som en svikare. Det var under denna tid då han fredsförhandlade som han också gästade Lund och gjorde pigan Boel med barn. Boel var gift och tjänstepiga hos biskop Tegnér. Att bli kungens sängvärmare var en ynnest och ära och föranledde inga svartsjukescener.

Varför han sedan tog upp Ola som döptes om till Olof och fick efternamnet Lundholm har jag min egen åsikt om. Karl Johan lärde sig aldrig svenska. Han visste att han satt osäkert på tronen. Gustavianerna ville ha Gustav IV Adolfs son på tronen. Karl Johan hade inte betalt någon stats-skuld, hade inte skördat ära i krig och Norge var då inget att ha, där fanns också en klar motståndsrörelse som han fick slå ned med vapen, trots att Danmark avstått Norge. Han var en uppkomling, en främling och hade inga förtrogna vänner. I Frankrike ansåg man honom för förrädare. De s grande allierade hade inte en tanke på att låta honom efterträda Napoleon. Carl-Johans sits var prekär. Och han behövde en pålitlig, helt av honom beroende tjänsteande som kunde tala svenska och franska. Det blev Olof som var hans son. Olof fick uppfostran hos friherre Spengtporten i Uppsala innan Carl-Johan tog honom till slottet som sin livtjänare. Min mormor berättade att
 X Drottning Desideria reste till Paris 1811 och stannade där i 10 år.

Olof Lundholm sparade kungens naglar och hår, han klippte honom. Kungen tillät ingen annan komma i närheten med vassa saxar i sängkammaren. Och kungen lät sina egna barn bära fram Olofs barn i dopen, den äran tillkom inte ens adelsmännen. Mormor sa också att de kungliga tänkt på Olofs barn i sina testamenten och jag såg en theservise i Oskar Lundholms hem som de ärvt efter prinsessan Eugenie. Mormor sa: "Var gång jag ser denna servis så tänker jag på den underbara lilla människa som använt den och serverat the på eftermiddagarna". Olof bodde i tjänstebostaden Slottsbacken 2 och när Carl-Johan dog borde hans tjänst ha upphört. Men han "ärvdes" av först Oscar I, sedan Carl XV och sist Oscar II. ^Vad jag förstår hade han bara hovkvartermästarsysslan (hovkvartermästarsysslan, vad DET nu är?) som en bisyssla, han var någon slags vicevärd hos Reginald Cadier som då innehade Hotell Rydberg - dåtidens verkliga "inneställe". Detta låg på Gustav-Adolfstorg där banken nu ligger, snett emot Operan. Olof Lundholm måste ha haft en såregen ställning vid hovet, en bondpojke, son till kungen och uppfostrad till att bli hans livtjänare - och så hela klabbet av adel och höga gubbar militärer etc. som aldrig upplevt något sådant. De kunde inte bortse från honom, behandla honom som en bondgrabb, men han var ju inte en av "dem" som hade bördсанor att falla tillbaka på. Demokrati var inte uppfunnet. I hans brev framgår att många faktiskt behandlade honom som en jämlike - för vad skulle de göra? I hans brev framgår att han ber "prinsen" (vet inte vilken prins, tyvärr) lägga ett ord för Oskar på Jernkontorets sammanträde där prinsen är högste chef och naturligtvis får Oskar då det stipendium han sökt etc. Då Josephine vill åka till Amerika får hon av änkedrottning Josephine ett bidrag på hela hundra kronor, mycket pengar då Linda får ett kungligt brev då hon slår sig fram som sjukgymnast i Boston. Det underlättar för henne i Amerika.

Men nu till denna delen av din stamtavla som alltså börjar med Carl Johan Bernadotte och Boel ^BBengtsdotter.

Carl XIV Johan tillfällig förbindelse med Boel Bengtsdotter (1780 -?)

Men vi ska väl titta litet på Boel Bengtsdotter och vem hon var gift med. Hon var gift med Jöns Månsson (1783 -?) och hade två söner med honom: Bengt (1809 -1868) och Johan (1812-1872) innan hon fick "vår" Olof. Sedan kom sonen Jöns (1817 -1872) och Hans (1821 -1826) Han blev fem år bara. Så småningom flyttade också de två äldsta upp till Stockholm och alla antog namnet Lundholm. Men Karl-Johans och Boels son var:

Olof Lundholm (1814 -1897) . Under en resa till ^Kristiania i Norge dit han följde kungen, träffade han Bolette Mathea Brevig (1823-1897) och de gifte sig. ¹⁸⁴² Norges huvudstad Oslo döptes om till Kristiania under danskt styre men återtog namnet Oslo efter unionen med Sverige upplöstes 1905. Olof och Thea fick många barn som växte upp på Slottsbacken 2:

Josephine (1844-1935)

Bernadine (1845 -1849) hon blev bara fyra år.

Carl (1846-1848) han blev bara två år.

Olof (1848-1848) han blev bara 9 månader.

Carl Olof (1850-1934) Han blev professor, chef för Nobels fabrik i Skottland.

Oskar Eugen (1852- 19??) Också professor .

Bernhard Johan (1854-1922) slutade som lots i Japan, gift med O-Hero San.

Henrik (1861 -1925) Köpman i Buenos Ayres.

Frida (1864-1882) Dog i tbc 17 år gammal)

Theodolinda (~~1864~~ 1857 -1939) Som blev min mormor, din mormors mor.

Hon

gifte sig 1881 i Engelska kyrkan i Shanghai med Gustaf Leonard Öberg (1850-1921) sjökapten och han var också affärsman och införde telefonen i Kina. De fick två döttrar: Frida (1883 - ?). Linda (1885-1973).

Linda Öberg gifte sig först med Gustaf Ruckman men skildes efter några år.

Hon trolovade sig sedan med Ivan Oljelund och fick barnen: Olof (1919) och Thea (1921). Räkna man efter är din mormors morfars far Karl Johan och du är alltså sjätte led. Nuvärande kungen Carl ^{XVI} Gustaf är sjunde led.

Frida gifte sig med advokat Sigurd Hjertstedt, han var nervsjuk och insatt någonstans. De fick en son: Erik (1917). Frida blev telegrafkommissarie i Östhammar. Erik sjöingenjör. Han gifte sig med Linnea och de har flera barn: Tomas (1938). Eva (1947). Göran (1950). Lars (1956). Erik bor i Österbybruk i Uppland.

Olof Oljelund, min bror, gifte sig först med ^(Bibbi) Margareta Gyllenhak och fick tre pojkar: Björn (1950). Mats (1953) Ola (1958). Björn är kriminalassistent i Göteborg. Mats är lärare i Varberg, gift med Maria, har två barn: Olof ⁽¹⁹⁸⁵⁾ och David ⁽¹⁹⁸⁷⁾. Ola läser arkeologi. Min bror Olof gifte sig sedan med Margareta II som då redan hade sonen Thomas. Därefter gifte han sig med Barbara som avled 1977 och begravdes i Antibes, hon var fransyska. Thomas bär också namnet Oljelund, antagligen adopterad men det vet jag inte. I andra och tredje äktenskapet har Olle inga barn.

Thea, din mamma, gifte sig först med Martin Kronlund och fick barnen: Lars (1942/ och Monica (1944). Därefter med Sven Ivar Svensson, inga barn. Och så kom du 1960, din far Lars Nenander besvärades mest av detta då han förut hade Yvonne i ett äktenskap och förpliktelser mot ett annat barn vars mor hette Ulla. Han gifte sig fick tre barn till, gifte sig igen och är nu gift fjärde gången och kriminalkommissarie i Interpool. Han har erkänt faderskapet men jag har aldrig begärt något för dig, han var så illa ute ändå. Dessutom var han född 1934, så det var barnaröv av mig. Jag träffade hans mamma Velma Nenander och hans syster Kertin som hade massor av barn, sex stycken, tror jag. Och även hans mormor. Hans morfar hade varit musiker i Östersund. Hans pappa sköt sig en garderob hemma, han var polis. Han växte upp på Drottning-
i Klarakvarteren
gatans bakgård. Velma var alkoholist, jobbade på Postens huvudkontor. Din äldre bror Lars gifte sig med Ingrid och fick tre barn: Anna, Magnus och Olle. Lasse gifte sig sedan med Birgitta som redan hade tre barn: Emma, Martin och Joakim. Det där känner du till.

Nu ska jag gå tillbaka till Olof Lundholms fru norskan Bolette Mathea Brevig. Bolette Mathea Brevig (1823-1897) var dotter till köpman Berndt Brevig och Maren Svendsdotter Waaland, Oslo. Mathea (som kallades Thea och som jag är uppkallad efter) föddes vid Vallø Saltverk, Sem prestgæld, Tønsberg och modern stämde hökaren Brevig för faderskapet. 1816 hade han fått tillstånd att driva affär i Kristiania. Namnet Waaland är ett gårdsnamn. Mathea hade en kusin: Minna Myhre gift med Hans Bendt Myhre, snickarmästare i Stavanger. Han representerade Stavanger på Stortinget i flera perioder.

I januari 1988 levande Oljelundare i Sverige:

A1. 191129 Oljelund	Lars OLOF I	Tofta 4100	Harestad
A2. 320428 Oljelund	<u>Ingvar Bruno</u>	Önneredsvägen 32 A	V. Frölunda
A3. 330128 Oljelund	<u>Hans Johan</u>	Framnäsbacken 3	Solna
A4. 370420 Oljelund	<u>Börje Bruno</u>	Vägen 1453	Offerdal
A5. 401212 Oljelund	Jan <u>Anders</u>	Prästgården	Gustavsberg
A6. 500319 Oljelund	<u>Björn Olof</u>	Granitvägen 5	Lindome
A7. 530607 Oljelund	<u>Mats Olof</u>	Smålandsgatan 185	Varberg
A8. 580405 Oljelund	<u>Thomas Karl Mikael</u>	Tofta 4100	Harestad
A9. 580508 Oljelund	Lars <u>Ola</u>	Kvarnön, Ballstorp	Kvänum
A10. 600714 Oljelund	<u>Peter Richard</u> 620424	Tempeltrappan 2	Stockholm
A11. 611x Oljelund	<u>Carl Fredrik Bernard</u>	Pilegården 1E	Askim
A12. 650320 Oljelund	Ingvar <u>Olis</u>	Brittsommargatan 1	Göteborg
A13. 700809 Oljelund	Sven Stefan M.	Prästgården	Gustavsberg
A14. 741206 Oljelund	Truls Folke Johan	Prästgården	Gustavsberg
A15. 760326 Oljelund	<u>Ivan Jakob Anton</u>	Maria Prästgårdsg.	Stockholm
A16. 770406 Oljelund	Jonas Seppo	Vägen 1435	Offerdal
A17. 800203 Oljelund	Sven Mikko	Vägen 1435	Offerdal
A18. 820520 Oljelund	Björn Matti	Vägen 1435	Offerdal
A19. 851204 Oljelund	<u>Olof David</u>	Smålandsgatan 185	Varberg
A20. 87 1219 Oljelund	<u>David Åke</u>	Smålandsgatan 185	Varberg
B1. 980606 Oljelund	Vendla Viola <u>Linnea</u> (Nea)	Djurgårdsg. 24	Göteborg, <i>Stefans Anka</i>
B2. 030407 Oljelund	Hildur Karolina	Vallbäcksgatan 8	Gävle, <i>Ingvars faster</i>
B3. Oljelund	061107 Estrid Margareta (Margit)	Heleneborgsgat. 34	Stockholm,
B4. Oljelund	<u>Thea Bråta</u>	Högbergsgatan 101 D 210806	Ludvika
B5. 211007 Oljelund,	<u>Svea Maria Margareta</u> (Bibbi)	Monsunvägen 14	Uddevalla (<i>Olles syster</i>)
B6. 340721 Oljelund,	Ester <u>Margareta</u>	Tofta 4100	Harestad (<i>Olles syster</i>)
B7. 370307 Oljelund	<u>Inger Gurli</u>	Önneredsvägen 32 A	V. Frölunda
B8. 44 11 25 Oljelund,	<u>Karin Elisabeth</u>	Prästgården	Gustavsberg, <i>präst.</i>
B9. 561114 Oljelund,	Gudrun <u>Maria</u>	Små landsgat 185	Varberg <i>chats'fru</i>
B10. 600909 Oljelund	Amanda Pernilla Charlotta Asplundsv. 1	Bromma	} <i>Hannes flickor</i>
B11. 621009 Oljelund	Amanda <u>Pernilla</u>	Rörstrandsgat 10	
B12. 630904 Oljelund-Förnberg	Gunnel	Tempeltrappan 2	Stockholm
B13. 680830 Oljelund	Malin <u>Maria</u>	Prästgården	Gustavsberg

Sammanlagt är vi alltså 33 med namnet Oljelund i Sverige. Av dom
är nu 1988 femton stycken födda 1960 eller senare, ungdomar alltså.

Som du ser så har du ^{10/}Hannes dotter Pernilla, 26 år i år, på
Rörstrandsgatan i närheten av dej. Hon är din syssling eftersom hennes
far och jag är kusiner.

Jag har pratat med Björn om att bilda en släktförening när vi nu inte
är fler och de som är oljelundare men har annat namn, din bror Lasse t.ex.
skulle då också ingå. Det kan väl bli cirka femtio högst. Men vi får väl
se, det blir en senare sak.

Olles Thomas, han som seglar är å andra sidan ingen oljelundare alls
egentligen. Märkligt nog tycks Börje Oljelund i Offerdal med tre söner inte
ha nån fru, hon är kanske död eller också sambo som Hannes andra och tredje
fru. Men man får ändå räkna in dom, tycker jag.

Fram till 1960 var det mycket få Oljelundare, sen har dom exploderat.
Och när det är så många grabbar i slakten kan man räkna med att kring^{är} 2000
kommer en ny explosion.

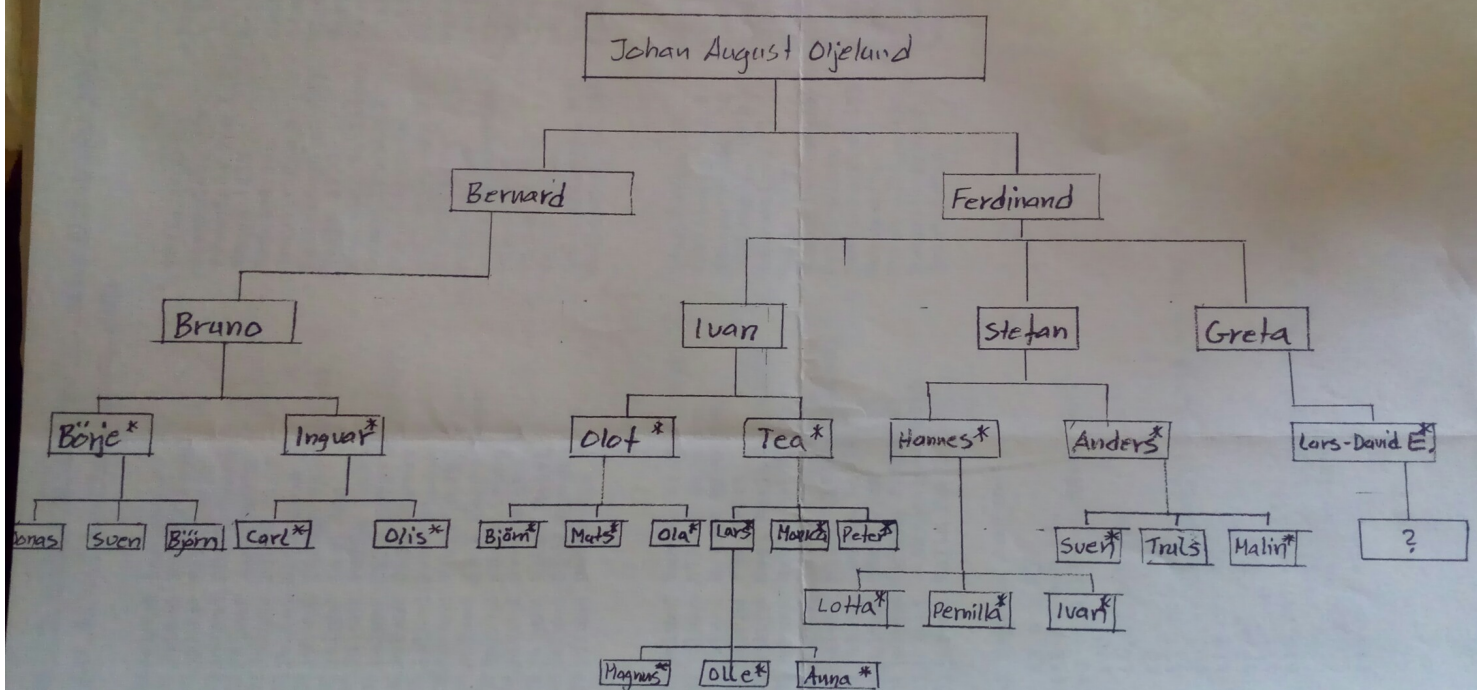
Det här är en översikt som du får av de som funnits och bidragit med
sina gener att du är den du är. Hyggligt, hederligt, strävsamt folk som
alltid gjort rätt för sig i århundraden. Med inslag av begåvning för det
skrivna ordet. Johan August Oljelund (1839-77) sockerbagaren, skrev en
bok om kreaturuppfödning på ^{Ko}Pilkenens förlag i Joensuu, Finland 1876. Min
far var författare och jag skriver. Litet så smått har de målat, broderat
och min mor fick ut två böcker i sin ungdom. Så långt ögat når har vi inte
någon i slakten som visat omoral eller bristande känsla för rättvisa, alla
har haft en stark inre grund att stå på.

Vi har släkt i England också eftersom Carl Lundholm, gift med Mathilda
bodde i London på gamla dagar och deras tre söner: Gösta, Torkel och Nils
gifte sig och fick barn. Men idag lever nog bara Karin Lundholm och möj-
ligen Adèle, hennes syster, som är snurrig. Torkel flyttade till Durban i
Sydafrika med sin fru Kathleen då deras ende son Terence stupade i kriget.
Alla dessa släktingar finns på en karta i mitt arkiv.

Håll till godo, min ~~sön~~.

Mamma

"Prouisoriskt släktträd"

De markerade med * har jag skrivit till.